UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Item eiusdem, ex quaternione XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Visual Library

ANNO CHRISTI 431.

μάζει, τῶν λεγομένων εἰς τὸ τῶν φύσεων ἀλήπτως μεριζομένων διπλοῦν.

ctorum vim in naturarum dualitatem inoffenſe partiens.

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ, τετραδίου ιϛʹ.

Item eiuſdem, ex quaternione XVI.

Ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ, φησὶ, πᾶν γόνυ κάμψῃ, ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων· καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται, ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστός. διὰ τὸν φοροῦντα τὸν φορούμενον σέβω· διὰ τὸν κεκρυμμένον προσκυνῶ τὸν φαινόμενον. ἀχώριστος τοῦ φαινομένου θεός· διὰ τοῦτο τοῦ μὴ χωριζομένου τὴν τιμὴν οὐ χωρίζω. χωρίζω τὰς φύσεις, ἀλλ᾽ ἑνῶ τὴν προσκύνησιν.

Vt in nomine, inquit, *Ieſu, omne genu flectatur, cæleſtium, & terreſtrium, & infernorum; & omnis lingua confiteatur, quia Dominus eſt Ieſus Chriſtus.* Propter geſtantem geſtatum veneror: propter latentem adoro apparentem. inſeparabilis a viſibili Deus: atque ideo eius qui non ſeparatur, honorem non ſeparo. naturas ſeparo, ſed adorationem coniungo. Ibid. v. 10.

Ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ, τετραδίου ιζʹ.

Item eiuſdem, ex quaternione XVII.

Ἦν μὲν γὰρ ὁ θεὸς λόγος καὶ πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως υἱὸς, καὶ θεὸς, καὶ συνὼν τῷ πατρί· ἀνέλαβε δὲ ἐν ὑστέροις καιροῖς τὴν τοῦ δούλου μορφήν. *ἀλλ᾽ ἦν πρὸ τούτου υἱὸς καὶ καλούμενος, μετὰ τὴν ἀνάληψιν οὐ δύναται καλεῖσθαι κεχωρισμένος υἱὸς, ἵνα μὴ δύο υἱοὺς δογματίσωμεν. ἀλλ᾽ ἐπειδήπερ ἐκείνῳ συνῆπται τῷ ἐν ἀρχῇ ὄντι υἱῷ τῷ πρὸς αὐτὸν *συναφθέντι, οὐ δύναται κατὰ τὸ ἀξίωμα τῆς υἱότητος, οὐ κατὰ τὰς φύσεις, διὰ τοῦτο καὶ διαίρεσιν *δέξασθαι· κατὰ τὸ ἀξίωμά φημι τῆς υἱότητος, οὐ κατὰ τὰς φύσεις. διὰ τοῦτο καὶ Χριστὸς ὁ θεὸς λόγος ὀνομάζεται, ἐπειδήπερ ἔχει συνάφειαν τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν διηνεκῆ.

*ἀντ᾽ ἂν

*ἴσ. συναφθέντι κατὰ τὸ ἀξίωμα.

*ἴσ. δέξαιτ᾽ ἂν δύναται κατὰ τὸ, &c. In Germanica editione totus hic locus ſic habet: οὐ δύναται κατὰ τὸ ἀξίωμα τῆς υἱότητος διαίρεσιν δέξασθαι· κατὰ τὸ ἀξίωμά φημι υἱότητος, οὐ κατὰ τὰς φύσεις. διὰ τοῦτο καὶ Χριστὸς

Erat quidem Deus Verbum ante incarnationem & Filius, & Deus, & Patri coexiſtens: at vero in vltimis temporibus ſerui quoque formam aſſumpſit. Ceterum cum ante Filius eſſet, & Filius appellaretur; poſt carnem tamen aſſumptam ſeorſum per ſe Filii nomine appellari non debet, ne duos filios videamur inducere. Sed quoniam illi vnitus eſt qui in principio Filius erat, & ipſi coniunctus eſt, non poteſt quod quidem ad filiationis dignitatem attinet, non quod ad naturas, propterea etiam diuiſionem recipere: ſecundum dignitatem dico filiationis, non ſecundum naturas. Vnde & Deus Verbum nominatur Chriſtus, quoniam perpetuam cum Chriſto vnionem habet.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN